

Dobrý den,

Původně jsem měl v plánu tenhle dopis napsat ručně, jenže...času je už zoufale málo. Omlouvám se tedy za strojové řádky. Obracím se na vás s troufalou prosbou, s prosbou o modlitbu za syna mé sestřenice. Jmenuje se Jakub, je mu 27 let a ni ne před měsícem mu lékaři diagnostikovali rakovinu mozku – glioblastom. Bohužel na tak nešťastném místě a tak rychle postupující, že neexistuje žádná konvenční léčba. Nádor už zasáhl mozkový kmen a upoutal do té doby mladého aktivního muže a vážně báječného kluka na lůžko. Lékař ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové ve středu sdělil, že mu zbývají tři týdny života a že už pro něj klasická medicína nemůže vůbec nic udělat...

Jakub by před víkendem propuštěn z nemocnice. Se svou matkou, Renatou, dostali od svého známého možnost bydlet v domě nedaleko přírody, s terasou na kterou lze vyjet s postelí, ale stále v dosahu nemocnice kdyby byla potřeba. Jakub, jeho matka Renata, jeho přítelkyně Tereza a vlastně celá rodina už doufá a modlí se jen za zázrak. Tento dopis jsem napsal a odesílám na všechny Římskokatolické farnosti v celé České republice, pro které najdu kontaktní email. Jeho prostřednictvím vás prosím o jediné – o modlitbu. Třeba jen o docela malou modlitbu o samotě, pokud vůbec něco takového jako docela malá modlitba existuje. O modlitbu za Jakuba, za to, aby mu Bůh dopřál alespoň o něco víc času na tomto světě, o modlitbu za uzdravení. Prosím o modlitbu za Jakuba a jeho přítelkyni, se kterou se seznámil docela nedávno, ale která je mu i přesto velkou oporou. Prosím o modlitbu za Jakuba a jeho matku, která to nikdy neměla v životě lehké, až do doby kdy jí do něj vstoupila Boží přítomnost a světlo poselství Ježíše Krista. A to je nyní asi i to poslední světlo, které ji drží nad hladinou obludné temnoty beznaděje. A protože jsem opravdu troufalým člověkem, prosím také o modlitbu za všechny těžce nemocné a jejich rodiny, prosím o modlitbu za jejich naději a za sílu probouzet se do nových dnů. A nakonec prosím o modlitbu za vědce a vědkyně, kteří pracují na nových lécích, aby bylo na světě alespoň o kousek méně bolesti, za lékaře a lékařky, za zdravotní sestry a vůbec za všechny, kteří se ze všech sil a upřímně snaží pomoci nemocným i jejich rodinám nést někdy tak strašlivě těžký kříž nepřízně osudu...

Prosím, nežádám, nenaléhám. Ať už mou prosbu vyslyšíte, nebo nikoliv, já se za vás budu modlit. Za vše dobré ve vašich životech a za to, aby toho dobrého ve vašich životech bylo co nejvíce. Protože někdy záleží na každé dobré minutě...

Pokud byste chtěli poslat několik slov útěchy a podpory, učiňte tak, prosím, na email ren.spa@centrum.cz. Myslím, že za každé takové slovo budou vděční.

S úctou a přáním lepších zítřků,

Lukáš Florner